

In hetzelfde SCHUITJE...

Groepsreis klinkt bejaard, single-vakantie een tikje wanhopig. Maar als alleenstaande ouder is het wel leuk om met lotgenoten op reis te zijn. VROUW-redactrice Sabine Leenhouts ging mee naar Malaga op 'single parent vakantie'.

Tekst Sabine Leenhouts Fotografie Tunkphotography Met dank aan Maris Life en Corendon

In ons land zijn meer dan 690.000 eenoudergezinnen. Dat zijn er best veel. En daarvan zal ongetwijfeld ook een aantal op vakantie gaan of willen. Ik, gescheiden moeder van twee pubers, ook. Maar helemaal alleen met je kinderen op reis is soms best een uitdaging. Vorig jaar op de camping hadden mijn kinderen binnen twee minuten aansluiting gevonden en zat ik vervolgens alleen bij de tent met een boekje. Dat klinkt wellicht prettig, een paar uur voor jezelf, maar na een dag of twee wilde ik wel weer eens een gesprek. En heb je kleuters, dan is er niemand die de koffers voor je draagt terwijl je kroost zich uit je armen wurmt om eens keihard bij je vandaan te rennen. Gelukkig zijn er reisorganisaties die gespecialiseerd zijn in de eenoudervakantie.

Zes moeders en één vader

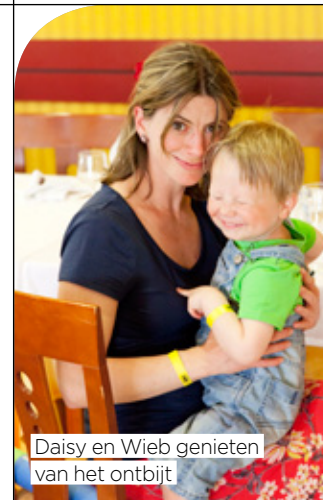
Voorafgaand aan deze reis naar Malaga stuurt reisorganisatie Maris Life al een mailtje met daarin de voornamen en leeftijden van het reisgezelschap. Ons gezelschap telt zes moeders en één vader, met in totaal negen kinderen. Ook maakt de reis-

Bobbi, Noah en Sabine

organisatie meteen een Facebook-groep aan waarin ze alle reizigers zetten. Jasmijn Bauermann (33) uit Den Haag is de eerste die reageert met #zinin :) De rest volgt spoedig. Het lijkt me een gezellige groep. Gelukkig maar, want ik blijf het wat ongemakkelijk vinden om op deze manier op vakantie te gaan. Het benadrukt mijn eenouderstatus en ik wil daar eigenlijk niet aan. Ik geef liever niet hardop toe dat ik er geen bal aan vind om alleen op vakantie te gaan. Het lijkt dan net of ik mijn kinderen niet leuk genoeg vind en dat is absoluut niet het geval. Ik voel me ongemakkelijk als ik 's avonds alleen op een terrasje

zit omdat mijn kinderen lekker hun eigen ding aan het doen zijn. Aan de andere tafels zitten dan meestal stelletjes en dat is toch gezellig. En op zoek naar een partner ben ik ook niet, dus ga ik ook niet sociaal doen omdat ik niet de indruk wil wekken dat ik aandacht te kort kom. Dat mijn groep reisgenoten voornamelijk uit vrouwen bestaat, vind ik dus wel leuk. Het wordt meer een vriendinnenvakantie op deze manier. We ontmoeten elkaar op de luchthaven van Malaga naast een levensgroot Maris Life-bord waarop 'De leukste single parents-vakanties' te lezen staat. Tja, tegen de veel grotere groep reguliere vakantie-gangers die naast ons staat, steken we een beetje iel af en we liplezen een paar keer 'alleenstaande moeders'. Maar de sfeer in onze eigen groep is meteen ontspannen. De 3-jarige Wieb en Bram (4) rennen uitgelaten rondjes om onze bagage heen. Daisy Nieuwenhuijzen (34) is de moeder van Wieb en voor haar is het de eerste keer dat ze op deze manier reist. "Ik heb hiervoor gekozen omdat ik opzag tegen het geregeld en het zorgen voor alles in een omgeving die ik zelf ook nog niet ken. En ik wilde

Daisy en Wieb genieten van het ontbijt

Judith met Bram: "Water en zon, wat wil je nog meer?"

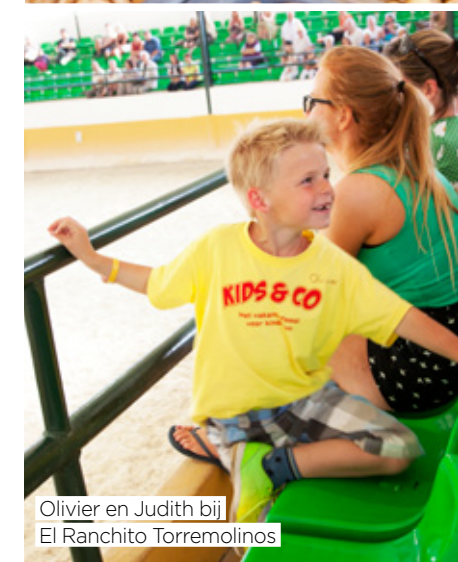
met een gezelschap weg waarbij ik niet het gevoel heb dat ik iemand tot last ben. We zitten allemaal in hetzelfde schuitje en een peuter doet nou niet altijd wat sociaal gewenst is."

Gekrijs in het vliegtuig

De insteek van een eenoudervakantie is dat je met gelijkgestemden weggaat en dat je het ook als moeders en vaders onderling gezellig hebt. Niet met de insteek om een nieuwe vlam te vinden, niet om voortdurend gezamenlijk dingen te doen, maar wel om het niet allemaal alleen te hoeven doen. Het is namelijk fijn om een beetje steun te vinden als het even niet meezit met je kind(eren). Want wat kun je je schamen als de kleine zijn longen uit zijn lijf begint te gillen tijdens de take-off op Schiphol en pas in slaap valt na de vlucht van drie uur. De enige die je dan een blik van medeleven toont, is de moeder die vijf rijen verderop hetzelfde gevecht voert met haar eigen dochter. De rest kijkt je alleen maar vernietigend aan. En dan is er geen partner in de buurt die je een beetje uit de wind houdt. Jasmijn, die ik van de Facebook-groep >

Lekkers op de markt in Fuengirola

Olivier en Judith bij El Ranchito Torremolinos

Insteek van de reis is niet een nieuwe vlam te vinden'

Ook de ijsjes zijn all inclusive

Jasmijn en Katinka

herken, beaamt dat. De wandelwagen met haar zes maanden oude dochtertje Katinka wordt geduwd door Josefien (8), de dochter van Ireen Blok (42), die ook nog zontje Olivier (7) bij zich heeft. Zo heeft Jasmijn haar handen vrij om haar bagage te tillen. Tijdens de transfer naar het hotel wordt er al lekker onderling gekletst. In het hotel krijgen we het programmaoverzicht. Naast excursies staan ook de borrels, ontbijt en diner aangekondigd. Alleen zitten is er niet bij: in de eetzaal is een grote tafel gereserveerd voor ons gezelschap en iedere dag zal in ieder geval de reisleidster er tijdens het ontbijt en avondeten zijn. Zo ben je verzekerd van een tafelgenoot. Die eerste avond eten we wat later dan normaal. De kleinste kinderen zijn wel aan het einde van hun Latijn, dus natafelen is er niet bij. Maar er is alom begrip. Ook mijn 13-jarige dochter Bobbi en 16-jarige zoon Noah willen wel op tijd naar bed, dus na een lange reisdag ligt iedereen er vroeg in.

Nooit alleen aan tafel

Tijdens het ontbijt wordt goed zichtbaar hoe makkelijk het is dat er meer ouders aan tafel zitten. Behalve dat er onderling gekletst wordt, is het fijn dat er even op je kind wordt gelet als je nog een *café con leche* of een bord fruit haalt bij het buffet. Dat is toch onhandig met een jengelende peuter aan je been. Zelf heb ik daar natuurlijk geen last van, maar mijn dochter vindt

EENOUDERVAKANTIES

Er zijn verschillende soorten eenoudervakanties. Wij gingen op pad met www.marislife.nl. Kamperen met alleenstaande ouders regelt u via www.estivant.nl. Ook www.circel.nl biedt actieve- en zonvakanties aan voor eenoudergezinnen. Wilt u lekker weg in Nederland, dan is www.klumke.nl iets voor u. Meer info over verschillende soorten vakanties vindt u op www.eenoudervakantiegids.nl

het leuk om even met de baby te zitten, dus dat geeft Jasmijn de ruimte om ook een keer rustig te ontbijten. Mijn kinderen hoeven niet zo nodig naar de knutselclub, maar vinden het leuk om mee te gaan naar de plaatselijke markt. Ook tijdens dat uitstapje komen die extra handen goed van pas: we gaan met het openbaar vervoer en de oudere kinderen helpen de moeders met de buggy's. Na een paar uur op de markt en een koffie op het pleintje, besluiten de moeders met kinderen die tussen de middag nog een dutje doen, terug naar het hotel te gaan. Zelf willen wij nog lekker het oude dorp in en lunchen aan de boulevard. Niet iedereen ging mee naar de markt overigens,

Ireen bleef met haar twee kinderen bij het hotel. "Ik doe mijn kinderen geen groter plezier dan bij het zwembad te blijven hangen. Van de week gaan we mee op excursie naar het Aquapark, maar ik vind het nu ook wel even best zo. Ik lig lekker met mijn boekje op mijn zonnebed en zij vermaken zich prima. En dat *all inclusive* is ook een uitkomst. Ze kunnen zelf naar de bar om een glas limonade of waterijsje te halen. Heerlijk toch! Ondanks dat de andere moeders jongere of veel oudere kinderen hebben, voelt het fijn om hier niet alleen te zijn. Ik ben nu vier jaar bij mijn man weg en ben inmiddels echt wel gewend om mezelf te vermaken maar alleen in het buitenland

blijft eng. Wat als er een kind ziek wordt of zo? Ik moet er niet aan denken dat ik dat moederziel alleen zou moeten regelen. Dus deze manier van reizen is voor mij ideaal. Alle vrijheid, maar wel de geborgenheid."

De enige vader in het reisgezelschap kiest er voor om met zijn dochter Bente (15) een brommer te huren en de omgeving op die manier te verkennen. Ook ik huur een auto om wat meer van de Costa del Sol te zien, maar ik vind het ook leuk om weer bij het hotel terug te komen. De rest van de groep is net terug van een excursie en Bram (4) vertelt honderduit over de paarden die hij net gezien heeft. Zijn moeder Judith Blenke (37) heeft ook genoten en speelt nu met zoonlief in het zwembad. "Ik vind het gezellig om samen met de andere vrouwen dingen te doen, dus ik ben van plan om met alle uitstapjes mee te gaan. Maar Bram vindt ook de dingen die door het animatieteam in het hotel georganiseerd worden ontzettend leuk, dus we zullen

Lekker even naar het ontbijtbuffet zonder peuter aan je been'

een middenweg moeten vinden. Ik heb al eerder gekampeerd met een groep alleenstaande ouders, maar ik ben blij dat ik nu in een hotel zit. Dat voelt toch meer als echt vakantie vieren voor mij."

Vakantievriendinnen

Een aantal moeders heeft een babyfoon meegenomen om 's avonds een drankje te kunnen drinken in de hotelbar. Goed plan! Helaas verdwijnen de mama's weer snel naar boven, het voelt toch niet goed. Nicolette Molenaar (39) heeft een app op haar telefoon die in contact staat met de iPad die haar zoon Tristan (2) boven in de hotelkamer in beeld heeft. Maar het wifinetwerk is toch niet betrouwbaar genoeg, dus zit ze niet rustig. "Soms moet je je ook

gewoon bij dingen neerleggen; ik ben nu eenmaal een alleenstaande moeder en het het voelt gewoon niet fijn om mijn zontje alleen te laten liggen. Maar het geeft niet, het is al heel prettig om overdag de zorg voor mijn kind een beetje te delen met andere moeders." Uiteindelijk lig ik de meeste avonden zelf eerder in bed dan mijn kinderen, dat is ook weer een nieuwe fase in mijn leven als moeder. De dagen zijn gevuld met zon, zee, strand en eten. Precies zoals een vakantie hoort te zijn. En gezelligheid met leuke andere moeders. Eenmaal thuis zet iedereen ook nog eens de vakantiefoto's in de Facebook-groep en spreken we de hoop uit elkaar nog eens te zien. Precies zoals dat altijd met vakantie vriendschappen gaat. □

dagboek

helen Helen is tekstschrijver, gescheiden, moeder van Max en Nina en samenwonend met Boris. Ze is bang dat de man op wie ze verliefd was, zich niet terugtrekt uit haar leven.

Maandag Nu ik weer wat korte berichtjes van Menno heb ontvangen, kan ik me niet meer voorstellen dat hij slechte bedoeelingen heeft. Hij reageerde heel begripvol toen ik de boot afhiel en liet weten dat hij alleen even wilde peilen of alles wel goed met mij ging. Ik heb ook alle keren dat ik hem gezien heb nooit iets gekst aan hem ontdekt, eigenlijk. Mijn fantasie heeft gewoon een loopje met me genomen. Het zullen de verdraaide hormonen wel geweest zijn. "En dan kan onze hond met de hond van de burens spelen, mam!" Nina onderbreekt mijn gedachten met de zoveelste toespeeling op haar grote wens. Ze heeft het sinds haar puppy-voorstel nergens anders meer over. Max ziet het ook wel zitten, een hondje in huis. Boris is minder enthousiast. "Ik ken dat, de eerste maanden is het natuurlijk helemaal geweldig, maar na een tijdje heeft niemand meer tijd en zin om 'm uit te laten. Even een dagje weg zit er dan niet meer zomaar in. Het is zo'n verantwoordelijkheid," legde hij vanmorgen een domper op (toegegeven óók) mijn opwinding. Mijn verre van tactische reactie dat een baby dat eveneens was geweest, viel niet helemaal in goede aarde. Ietwat kribbig snauwde hij dat ik dat niet met elkaar moest vergelijken. Er vandaag verder over praten heeft geen nut. Ik zal het onder-

werp later in de week nog een keer aansnijden. Ondertussen heb ik al wel op internet een kleine studie hondenrassen achter de rug...

Donderdag Met een ellenlange boodschappenlijst loop ik door de supermarkt. Ik moet voor vanavond, morgen én het weekend boodschappen doen, een drukke planning verhindert dat we tussen-door tijd vrij kunnen maken. Terwijl ik het etiket van een pak muesli bestudeer, wordt er op mijn schouder geklopt. Ik draai me om en kijk in de ogen van Menno. Ik schrik. Mijn 'wat doe jij hier?' komt niet heel snugger over. "Boodschappen doen, net als jij," reageert hij. "Fijn je weer te zien, Helen." Die laatste woorden geven mij toch, ondanks de conclusie dat het een op hol geslagen fantasie was, een onbestemd gevoel. Het is vooral de manier waarop hij mijn naam uitspreekt. Heel nadrukkelijk. "Jij doet hier toch nooit boodschappen?" "Nee, eigenlijk niet, nee. Maar een mens mag zijn horizon zo nu en dan toch weleens verbreden?" Ik lach ongemakkelijk en probeer het gesprek dan zo snel mogelijk af te ronden. Ik wil niet dat iemand mij hier met hem ziet. En ik wil ook niet meer met hem praten. "Ik ga verder, ik heb heel weinig tijd en moet nog drieduizend dingen bij elkaar zoeken." Voor ik er erg in heb, geeft hij me een kus op mijn wang en loopt weg. Verdwaasd blij ik achter.